

Warszawa, 5.11.2019 r

Grażyn Duszyńska

Doradca metodyczny edukacji wczesnoszkolnej

m. st. Warszawy

Scenariusz przygotowany dla klasy II

Temat. Spacer w stronę wyobraźni.

Cele;

1. Doskonalenie umiejętności swobodnego wypowiedzania się na zadany temat.
2. Nauka czytania tekstu ze zrozumieniem poprzez wyłonienie bohatera i określenie tematyki utworu poetyckiego.
3. Praca nad twórczym i aktywnym realizowaniem zadań w grupie.

Środki dydaktyczne;

5 egzemplarzy lektury Danuty Wawiłow „Wierszykarnia”,
5 kart z QR kodami dla grup,
5 tabletów z wgranym programem do odczytywania QR kodów,
karta pracy dla każdego ucznia.

Przebieg lekcji;

Uczniowie tydzień wcześniej mieli za zadanie przeczytać następujące wiersze; „Rupaki”, „Wieczór”, „Niewidzialna plastelina”, „Szybko”, „Mama ma zmartwienie”.

1. Co można ulepić z niewidzialnej plasteliny? – etiudy ruchowe

Chętni uczniowie ruchem pokazują co w wierszu było ulepione z niewidzialnej plasteliny. Pozostali zgadują co przedstawił kolega.

2. Jakie zmartwienie może mieć Mama? – scenki dramatyczne

Uczniowie dyskutują, a następnie wymieniają powody, które mamie mogą przysporzyć zmartwienia.

Np. choroba, dziecko jest niegrzeczne, brak pieniędzy.

Uczniowie pracują w grupach i za pomocą scenek improwizowanych przedstawiają pomysły, co może zrobić dziecko, aby mama miała mniej zmartwień.

3. Co chciałbyś robić wolno? – pozy nieożywione, ożywione

Uczniowie stają w kole tyłem do wnętrza i zastanawiają się jak za pomocą pozy przedstawić swój pomysł. Na pierwsze klaśnięcie odwracają się do wnętrza koła i pokazują co chcieliby robić wolno. Na drugie klaśnięcie dodają ruch.

4. Sprawdzenie znajomości wierszy – odczytywanie QR kodów.

Uczniowie pracują w grupach zadaniowych. Otrzymują kartkę z zaszyfrowanymi pytaniami, wykorzystując tablet odczytują pytania. Następnie udzielają odpowiedzi na pytania.

5. Najciekawszy wiersz – samodzielne wykonanie karty pracy.

Techniki dramowe;

Etiuda ruchowa – wykorzystanie ekspresji ciała do przedstawienia określonego zdarzenia.

Scenki improwizowane – to najczęściej improwizacja werbalna wzbogacona ruchem ciała, gestem. Działania te są prowadzone w grupach, podstawą do przygotowania prezentacji jest tekst (sytuacja wyjściowa).

Poza nieożywiona i ożywiona – za pomocą rzeźby przedstawienie danej sytuacji, a następnie wzbogacenie prezentacji o gest, ruch.

Literatura;

B. Przybylska – Matula, G. Duszyńska „Dramowa interpretacja lektur szkolnych”, wyd. Nowa Era